

SOL I OMBRES

Un relat de: [brins](#)

Amunt el teló, comença la funció!

Apareix un llum fictici de plàstic que es balanceja penjat d'un fil, estels brillants de paper de plata parpellegen darrere d'una finestra simulada, i mobles molt antics tornen a tenir vida després d'haver-los esbatut la pols. Els espectadors, submergits en un món de fantasia, comencen a pintar núvols de primavera en el cor; quan tornin a casa, tindran els ulls farcits de llum.

L'Aleix, el principal protagonista de l'obra, a partir del moment en què comenci la funció, ja no serà un home qualsevol, serà príncep, serà magnat, serà rei... compartirà gestos i paraules amb un públic entusiasmat que en acabar la funció l'aplaudirà i li demanarà autògrafs. Després, però, en sortir al carrer, haurà d'enfilar soliu cap a la pensió on s'allotja i sopar enmig d'un feixuc silenci; les gires li demanen estades llargues fora de casa, i ell les accepta per poder sobreviure; cada nit necessita trucar a la seva família, per poder sentir-ne el caliu.

Demà, però, oblidarà el sacrifici que li exigeix la professió d'actor i revifarà l'ànim; tornarà a oferir a un públic fervent hores màgiques de sol i de mel; farà esclatar un foc intrèpid d'emocions capaç de fondre qualsevol escull, i tornarà a sentir que el públic és part de la seva família.

Demà, tornarà a començar la funció!